

Bemærkninger til forslaget

Mange universitetsstuderende laver afgangsprojekter, som potentielt kan føre til opstart af en virksomhed eller udvikling af indtægtsgivende ophavsrettigheder, evt. et patent. Ofte bliver disse muligheder først synlige ved projektets slutfase. I disse tilfælde er det i dag svært for de studerende umiddelbart at forfølge drømmen om at starte en virksomhed eller udvikle det potentielle produkt til markedsklarering.

Der er tale om videniværksættere, som i modsætning til flertallet af iværksættere har en forholdsvis lang udviklingstid på deres ide, inden der kommer penge i kassen. Der er dermed ikke noget indkomstgrundlag i den første tid. Samtidig er disse iværksættere dog i en situation, hvor de endnu er på et beskedent SU-budget, der betyder, at de for ret beskedne midler vil kunne forfølge det, der potentielt kan blive deres levebane. At give denne type iværksættere muligheden for at prøve drømmen af uden at skulle finde eksterne finansielle partnere på et meget tidligt tidspunkt i produktudviklingsfasen vil ikke blot øge det umiddelbare iværksætteri og antallet af deraf affødte nye virksomheder, men det vil samtidig give det positive afkast, at disse iværksættere får en erfaring, så de senere i livet kan igangsætte andre større projekter enten for sig selv eller som entreprenører i større virksomheder.

I dag går de færdiguddannede iværksættere ofte »frivilligt« ledige i en periode, mens de arbejder med en eventuel forretningside. Dette er problematisk i forhold til dagpengereglerne og samtidig stærkt utilfredsstillende for iværksætterne. Samtidig betyder det, at mange ideer ikke bliver forfulgt, hvilket igen betyder færre nye produkter og virksomheder. Det kan samfundet Danmark ikke være tjent med.

Det er kun ganske få iværksættere, der i dag har en lang videregående uddannelse. I gruppen af iværksættere fra 16 til 39 år drejer det sig om 5 pct., og i gruppen over 40 år drejer det sig om 10 pct., jf. Erhvervs- og Boligstyrelsens rapport: »De nye virksomheder: 4. statistiske portræt af iværksættere« (side 67, tabel 4.9). (Iværksætterne – en profil af personerne bag de nye virksomheder i 2000, tabel 4.9 [http://](http://www.ebst.dk/publikationer/rapporter/denye/kap04.htm#4_1)

www.ebst.dk/publikationer/rapporter/denye/kap04.htm#4_1). Det er således meget få færdiguddannede kandidater, der i dag går fra uddannelse og direkte over i iværksætteri. Det er et problem, da det er vigtigt, at vi får flere videntunge virksomheder i Danmark, da det er viden, vi skal overleve på i fremtiden.

Samtidig skal den entreprenante kultur generelt støttes – også af hensyn til de små og mellemstore virksomheder, der ofte efterlyser akademikere med konkret erfaring.

Danmark skal være et iværksættersamfund, og forslagsstillerne foreslår derfor, at det skal gøres muligt for studerende at indgå i et iværksætterforløb sammen med universitetet. Det skal være muligt for universiteterne at udbyde et 11. og 12. iværksættersemester, hvor de studerende får stipendier svarende til 1 ekstra års SU og universiteterne forpligtes til at give faglig sparring med undervisere både i forhold til kommercialisering og udvikling af selve ideen. Denne sparing kan med fordel ske i samarbejde med eksterne samarbejdspartnere fra erhvervslivet, især på de områder, hvor universiteterne ikke internt har den nødvendige kapacitet. Dertil er det selvfølgelig vigtigt, at iværksætterne har adgang til lokaler og laboratorier. For at projektet skal have størst mulighed for at udvikle sig, skal det være knyttet op på et relevant forskningsmiljø.

Forslaget skal være et tilbud til både naturvidenskabelige, samfundsvidenskabelige og humanistiske kandidater.

Da der er tale om et selvstændigt iværksætterforløb efter endt kandidatgrad, mener forslagsstillerne ikke, at forslaget strider mod den generelle EU-norm, at en universitetsuddannelse indeholder et 3-årigt bachelorforløb og et 2-årigt kandidatforløb.

De studerende, der skal optages på forløbet, skal have lavet et relevant afgangspunkt/speciale, som derefter skal godkendes i en optagelsesproces, hvor man ser på projektets muligheder for kommercialisering. Projektet skal tage udgangspunkt i specialet og ikke komme fra universitetet, da der derved kunne